

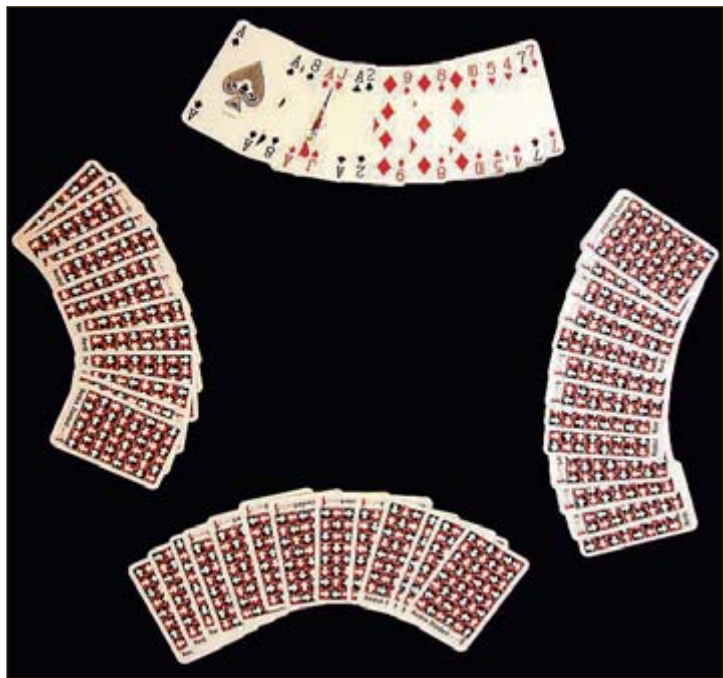

13-åringen Thea Harnes er allerede en dreven bridgespiller. Hun slår dermed kursholder Arne Grøstad (bak). For selv om han har spilt bridge i 53 år, begynte han først da han var 14 år. Foto: Petter Løken

På nybegynnerkurset forenes både teori og praksis. Her underviser Arne Grøstad. Foto: Petter Løken

Kortskaller

Et bridgebord er delt inn i nord, syd, øst og vest. Spilleførerens makker kalles blindemann, og må legge kortene sine ned med bilsiden opp så de blir synlige for alle. Foto: Ruben Skarsvåg

Rundt et bord sitter Nord, Syd, Øst og Vest. Det handler om ess, konger, damer, knekter, og en fullstendig blottlagt blindemann.

AV PETTER LØKEN petter.loken@amta.no 66 91 89 99

Først må vi dra litt tilbake i tid, nærmere bestemt sist høst. Tre timer, ti torsdager på rad, holdt Nesodden bridgeklubb nok en gang nybegynnerkurs på Nes-odden videregående skole. Amta var med da nærmere 20 ferskinger møttes til dyst for første gang. Det vil si, ferskinger og ferskinger. En rask presentasjonsrunde viste at det dreide seg om en rimelig kortspillkyndig forsamling, med erfaring fra både amerikaner, whist, sprøyt og poker.

Honnør- og småkort
Hver spiller har 13 kort. En hånd er altså 13 kort.
– 13 x 4 er 52, forklarer Grøstad.
Det høyeste kortet er ess. Deretter kommer konge, dame, knekt, og så videre ned til to. Ess, konge, dame og knekt kalles i tillegg honnørkort. Resten er småkort. Hjerter og spar kalles majorfarger, mens ruter og kløver er minorfarger. Når spillet pågår må man følge fargen, om man har.
Å spille bridge kan deles i to momenter, nemlig meldingene og spillet. Målet er å vinne så mange stikk som mulig, og i hvert stikk er det ett kort fra hver spiller. Vinneren av stikken spiller ut til det neste kortet.
– Det blir som Amerikaner uten trumf, fortsetter Grøstad.
Stikkene legges på rekke. De man vinner vertikalt og de man taper, horisontalt. Da

har man kontrollen på stikkene i etterkant.
Krig om kontrakt
Et bridgebord er delt inn i nord, syd, øst og vest.
– Øst og Vest er makkerer, og de spiller mot Nord og Syd, forteller Grøstad.
Spillet starter med at spillerne slåss om en kontrakt basert på poeng hver spiller har på hånden. Ess gir fire poeng, konge tre poeng, dame to poeng og knekt ett poeng. Til sammen ti poeng i hver farge, og dermed 40 poeng pr. stokk.
– Vi starter rolig, sier Stein Schrøder og skotter bort på kursholdermakker Arne Grøstad:
– Vi skal ikke føle at det er noe vi ikke mestrer. Nå skal vi leke, smiler han.

Går i generasjoner
– Jeg synes det hørtes spennende ut. Jeg kjenner mange som spiller bridge, og som har snakket varmt om det. Så kom en bort til meg å sa: «Har du ikke lyst til å være med?», sier kursdeltaker Trine Johnsen til Amta.
Ifølge en smilende Grøstad går bridgespill i generasjoner, og også Johnsens besteforeldre var ivrige bridgespillere.
– Jeg er veldig glad i å spille. Jeg er ikke spesielt flink, men jeg synes det er morsomt. Tidligere har jeg spilt mye amerikaner og poker, brettspill og biljard, fortsetter hun.
Ikke bare er det gøy, det er

Trekk, trinn og stige
I meldingsrunden avgjøres hvem som skal være spillefører, altså den som får kontrakten som skal vinnes sammen med makkeren.
Den som åpner meldingsrunden må minst melde 12 poeng. Makkernes poeng samlet avgjør antall stikk de skal ha ut fra en stige med sju trinn.
– Stigen sitter ikke i hodet i løpet av det kurset her, det kan jeg garantere, smiler Grøstad.
Hvert trinn kalles ett trekk, og kontrakten må være på minst ett trekk - det vil si sju stikk.
– For å klare en laveste kontrakt, bør hånda være minst 20 poeng, sier Grøstad.
Her er det de to makkerhendene som sammen må være 20 poeng – en åpningshånd på cirka 12 til 14 poeng, og en svarhånd på seks til ni. Det er halvparten av kortstokken. Går man for 13 stikk, kalles det store-slem. Meldingsforløpet avgjør også om spillet skal foregå med eller uten trumf. Uten trumf kalles NT eller grand.

Samhold
De som trodde at bridge var kun for den eldre garde, må tro om igjen. Thea Harnes er 13 år, allerede en dreven bridgespiller, og et av de yngste medlemmene i Nesodden bridgeklubb.
– Jeg deltok på bridgespillerkursen i 2008, og hadde Per Watz som lærer, sier hun.
Årsaken til at hun ble med var at mamma, Benedikte Harnes, også er en ivrig spiller. Så hva er det 13-åringen mener er så fascinerende med bridge?
– Å være sammen med mennesker. Det er veldig hyggelige kvelder, sier hun.

Fra venstre: Den første kursdagen fikk Jørgen Sørli Sørensen, Trine Johnsen og Alexander Mathiesen prøve seg sammen med den mer erfarne Sophus Nygaard. Foto: Petter Løken

også sosialt, framhever hun:
– Den sosiale biten, er viktig. Her på kurset leker vi sammen med det vi har lært. Det er morsomt, selv om man er voksen.
Johnsen har tidligere tenkt at bridge er komplisert, og at det ikke er så mange som spiller bridge i hennes generasjon. Når Amta spør om hun etter litt kursing kommer til å melde seg inn, kommer svaret kjapt:
– Ja det tror jeg. For det er så gøy å spille.

Spillere og blindemann
Den som sitter til venstre for spilleførerens side spiller ut første kort, og deretter legger spilleførerens makker kortene sine ned med bilsiden opp så de blir synlige for alle rundt bordet.
– Han må vise kortene for hele bordet, sier Grøstad.
Denne spilleren kalles blindemann og er umyndiggjort resten av spillet. Det er nå nemlig spillefører selv som bestemmer hvilke kort som skal spilles fra blindemannens hånd til hvert stikk. Nå starter selve spillet, og motpartens oppgave

blir nå å forhindre at spillfører og blindemann skal vinne kontrakten. Spillet er i gang.
Spill på nett
Totalt 16 av deltakerne fullførte nybegynnerkurset på Nesodden i høst. To av dem dro riktignok etter hvert til Australia for å studere, men de spiller fortsatt bridge, på Bridge Base Online.
– Der er det tusener som spiller, sier tidligere leder av Nesodden bridgeklubb Ane Haaland.
– Om penger?
– Ja det også. Men det er også et opplæringsprogram der, der man kan gå inn å lære og spille, fortsetter hun.
Ikke minst kan man gå inn og følge verdensturneringen.

Bridge i Burma
Etter to år i sjefsstolen ga Haaland i slutten av januar ledervervet videre til Per Watz, men hun er fortsatt en ivrig spiller. Hun startet allerede som tenåring, og hele familien var ivrig. Både hun og søsteren spiller fremdeles.
Haaland jobber med forskning og opplæring i helsekommunikasjon rundt tuberkulose, HIV og malaria, og reiser verden rundt i jobben. Med seg har hun kortstokk, for bridge er det samme jorda rundt.
– Jeg har spilt i mange land, i minst 45 år, sier Haaland.
Sist gang hun var i Kenya havnet kortstokken på bordet. Det har den også gjort i Angola, Uganda, Vietnam, Sierra Leone, Burma og Pakistan.
Kommunikasjon
– Den store utfordringen i bridge er å lære å spille sammen

med en makker. Man blir aldri god alene, sier Haaland.
For det dreier seg både om å lære bridgesystemet, men ikke minst personlig kommunikasjon. Det å bygge opp et makkerskap, med gjensidig forståelse, forklarer hun.
– Ja, kjemi er viktig. Det er vanskelig å spille bridge med en du ikke liker, sier hun, og utdyper:
– En du ikke forstår eller liker energien til. Det er ikke det verbale du leser. Kommunikasjon er kjempeviktig i bridge.
For det finnes både verbal og ikke verbal kjefting, og det er fint mulig å si: «Går det an makker?» på en ikke verbal måte. Når man først har funnet en fungerende makker, dannes gjerne livslange «makkerskap».
– Det skal være en hyggelig hobby, men samtidig vil man

vinne, humrer hun:
– En del av «gamlegutta» i andre klubber er beryktet for å ikke være særlig høflige ved bridgebordet.
Samtidig er det viktig med et trivelig klubbmiljø for rekrutteringen.
– Vi er størst, fordi vi er en hyggelig klubb å være i, sier Haaland.
I en skriftlig spørreundersøkelse i høst kom det fram at mange trives i klubben, og at det meste er positivt.
Breddebridge
Nesodden bridgeklubb har få toppspillere, og det har blitt etterlyst et tilbud for toppspillere på Nesodden. For å ikke rikke ved det som er etablert, er det nå satt i gang et arbeid med å etablere en Follo-klubb for toppene:
– «Topp bridge». Vi jobber med en plan på krets nivå med alternativer for de veldig gode spillerne så de får utfordringer på sitt nivå. I dette arbeidet er det Per Watz som er primus motor, sier den tidligere lederen.
Andre klubber som kun satser på toppspillere enn rekruttering, har opplevd å miste store deler av medlemsmassen de siste årene.
Nesodden bridgeklubb er en klubb med breddepillere, forteller Haaland:
– Nesodden blir sett på fra nasjonalt hold fordi vi får til rekrutteringen, og samtidig holder på medlemmene.
Flere og flere bruker Nesodden bridgeklubb som eksempel:
– Det må vi si vi er stolte av, avslutter hun.

Som eneste klubb i landet har Nesodden bridgeklubb to faste spillekvelder i uka. Ane Haaland følger med på hånda til Vidar Bråthen, som spiller sammen med Svend Hafs kjold, Frank Hansen og Per Watz (i midten). Foto: Petter Løken